

Sygn. akt: **VII K 20 / 16 O.**; dnia **26.04.2016 roku**

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Opolu – Wydział VII Karny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Hubert Frankowski

Protokolant : St. sekr. sąd. Anna Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 26.04.2016r.

sprawy: D. S. s. A. i H. z d. D. ur. (...) w O.

skazanego prawomocnymi orzeczeniami :

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia **29.03.2012r.** w sprawie VII K 184/12 za przest. z art. 178 a § 1 Kk popełniony w dniu **17.12.2011r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

przy czym:

postanowieniem SR w Opolu z 5.03.2015r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia **25.09.2013r.** w sprawie II K 420/13 za przest. z art. 286 § 1 Kk i art. 270 § 1 Kk i art. 297 § 1 Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk popełniony w dniu **6.12.2011r.** na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

przy czym:

postanowieniem SR w Opolu z 10.06.2015r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia **30.09.2014r.** w sprawie VII K 669/14 za przest. z art. 178 a § 4 Kk popełniony w dniu **8.06.2014r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat,

przy czym:

postanowieniem SR w Opolu z 28.05.2015r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

I.

I. na podstawie art. 85 Kk i art. 86 § 1 Kk w zw. z art. 569 § 1 Kpk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego **D. S.** wyrokami wymienionymi wyżej w pkt **1 i 2** wymierzając mu za zbiegające się przestępstwa karę łączną **1 /jednego/ roku i 4 /czterech/ miesięcy** pozbawienia wolności.

II.

II. na podstawie art. 577 Kpk na poczet orzeczonej w pkt **I.** wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy odbytych już kar z któregośkolwiek z połączonych wyroków wymienionych wyżej w pkt **1 i 2.**

III.

III. na podstawie art. 576 § 1 Kpk stwierdza, że pozostałe orzeczenia zawarte w poszczególnych wyrokach podlegających łączeniu wymienionych wyżej w pkt **1 i 2** podlegają odrębnemu wykonaniu.

IV.

IV. na podstawie art. 572 Kpk wyrok opisany wyżej w pkt **3** części wstępnej wyroku łącznego pozostawia do odrębnego wykonania i postępowanie w tym zakresie umarza.

V.

V. na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze / Dz. U. Nr 16, poz. ze zm./ zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **A. K.** tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu kwotę **200,00 zł** podwyższoną o należną stawkę podatku VAT.

VI.

VI. na podstawie art. 624 § 1 Kpk zwalnia skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Opolu ustalił w sprawie,

co następuje:

D. S. s. A. i H. z d. D. ur. (...) w O. skazany został prawomocnymi orzeczeniami :

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia **29.03.2012r.** w sprawie VII K 184/12 za przest. z art. 178 a § 1 Kk popełniony w dniu **17.12.2011r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

przy czym:

postanowieniem SR w Opolu z 5.03.2015r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzegu z dnia **25.09.2013r.** w sprawie II K 420/13 za przest. z art. 286 § 1 Kk i art. 270 § 1 Kk i art. 297 § 1 Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk popełniony w dniu **6.12.2011r.** na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,

przy czym:

postanowieniem SR w Opolu z 10.06.2015r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia **30.09.2014r.** w sprawie VII K 669/14 za przest. z art. 178 a § 4 Kk popełniony w dniu **8.06.2014r.** na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat,

przy czym:

postanowieniem SR w Opolu z 28.05.2015r. zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

Dowód:

- akta spraw w/wymienionych – k. w zał.,
- odpisy orzeczeń – k. 15-21,

- dane z K. – k. 7-9,

D. S. ma 26 lat. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w ZK w S., gdzie przybył 12.12.2015r. po zakończeniu czynności procesowych z AŚ w O.. Zachowanie skazanego utrzymuje się na przeciętnym poziomie. Skazany nie był nagradzany regulaminowo, ani też karany dyscyplinarnie. Wobec przełożonych jest regulaminowy. Bezkonfliktowo funkcjonuje w środowisku współosadzonych. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Nie sprawia problemów wychowawczych. Karę odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany jego zmianą. Jest krytycznie ustosunkowany do popełnionych przestępstw. Nie uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych, ani też sportowych. Przed osadzeniem posiadał przeciętną opinię, spożywał często alkohol, jednakże nie sprawiał problemów w otoczeniu. Ma niesprecyzowane plany na wypadek opuszczenia jednostki penitencjarnej. Nabył prawo do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie. Był w sumie trzykrotnie karany sądownie z art. 178 a § 1 Kk, z art. 286 § 1 Kk i z art. 178 a § 4 Kk.

Dowód:

- opinia o skazanym i dane dot. odb. kary z ZK w S. Op. – k. 22-23,
- dane z K. – k. 7-9,

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie zachodziły warunki do wydania w stosunku do skazanego D. S. wyroku łącznego na zasadach obowiązujących wg stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 lipca 2015r., albowiem po tej dacie nie zapadł wobec skazanego żaden wyrok skazujący.

Wyrok łączny to instytucja karnoprocesowa, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Warunki łączenia kar określa art. 85 Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 1.07.2015r., zgodnie z którym: „jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary wymierzone z osobna za zbiegające się przestępstwa”. Podstawami wymiaru kary łącznej w ramach wyroku łącznego są więc: tzw. realny zbieg przestępstw oraz wymierzenie za zbiegające się przestępstwa kar, które podlegają łączeniu.

W przedmiotowej sprawie warunki do wydania wyroku łącznego zaszły w odniesieniu do orzeczeń wymienionych wyżej w pkt 1 i 2, objętych wnioskiem skazanego o wydanie wyroku łącznego, natomiast brak było podstaw prawnych do objęcia wyrokiem łącznym orzeczenia wymienionego wyżej w pkt 3 z uwagi na brak przesłanki zbiegu przestępstw, skoro przestępstwo, o którym mowa w wyroku wymienionym wyżej w pkt 3 popełnione zostało już po dacie wyroków wymienionych wyżej w pkt 1 i 2.

Zasady łączenia kar tego samego rodzaju (i innych podlegających łączeniu) za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym określa w szczególności art. 86 § 1 Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 1.07.2015r., zgodnie z którym: „sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności;” Z powołanego przepisu wynika, iż, sąd wymierzając karę łączną ma wyznaczone granice. Granicę dolną stanowi najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne zbiegające się przestępstwa /absorbacja/. G. stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa /kumulacja/, przy czym w przypadku kary pozbawienia wolności określonej w art. 32 pkt 3 Kk, kara łączna nie może przekroczyć 15 lat, natomiast w przypadku kary grzywny określonej w art. 32 pkt 1 Kk, jeżeli nie jest ona związana z zawieszeniem kary pozbawienia lub ograniczenia wolności, w tym również grzywny orzekanej w oparciu o treść art. 33 § 2 Kk obok kary pozbawienia wolności, kara łączna nie może

przekroczyć 810 stawek dziennych. Z art. 86 § 2 Kodeksu karnego wynika też, iż: „wymierzając karę łączną grzywny, sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 Kk; wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio.”

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej /M. Szewczyk „Kara łączna w polskim prawie karnym”, Kraków 1981, s.78 /. Popelnienie zatem wielu przestępstw jest niestety istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może też mieć miejsce tylko w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym, a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie, gdy z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw, jedno dominuje w ocenie w ocenie całości zdarzenia /Kodeks karny. Komentarz. Część ogólna pod red. K. Buchały, Warszawa 1994r., s.398/. Wydając wyrok łączny sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy /wyrok SN z 25.10.1983r. w sprawie IV KR 213/83, publ. w OSNKW 5-6/1984, poz. 65/. Sąd powinien też rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym, czy też niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej. W szczególności przy wydawaniu wyroku łącznego sąd powinien przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym po to aby mieć orientację, jak przebiega proces resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu kary łącznej /wyrok SN z 22.01.1991r. w sprawie V KR 100/90, publ. w OSP 6/1992, poz. 137/. Z kolei wymiar kary łącznej na zasadzie kumulacji /sumowania kar/ powinien też należeć do wyjątków. Kumulacja kar stanowi dolegliwość zwykle przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne. Oddziaływanie resocjalizacyjne związane z wykonywaniem kary przebiega bowiem niezależnie od tego, czy kary wykonywane są po kolei, czy w systemie kary łącznej /Kodeks karny. Komentarz. Część ogólna K. Buchała i A. Zoll, Zakamycze 1998r., s.563/.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy jednoznacznie, iż nie było uzasadnionych podstaw do zastosowania względem skazanego ani metody pełnej absorpcji, ani metody pełnej kumulacji. Jak to zostało wyżej podkreślone, Sąd przy wymiarze kary łącznej winien jest mieć na uwadze przede wszystkim wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary. Kilkakrotna karalność skazanego, w tym za przest. podobne, przemawiała za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Między czynami nie było też ścisłego związku przedmiotowego, skoro pierwsze ze skazań dot. czynu z art. 178 a § 1 Kk, zaś drugie 286 § 1 Kk i in. Skazany dopiero co rozpoczął odbywanie kar, zatem proces resocjalizacji jest w początkowej fazie, o czym świadczy też treść stosunkowo przeciętnej opinii z ZK. Z kolei przeciwko zastosowaniu metody pełnej kumulacji przemawiał ścisły związek czasowy pomiędzy poszczególnymi czynami zabronionymi, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, wynoszący zaledwie kilka dni oraz młody wiek skazanego, który nie jest sprawcą zdemoralizowanym. W przedmiotowej sprawie należało mieć też na uwadze, o czym wyżej już wspomniano, że wymiar kary łącznej na zasadzie prostej kumulacji kar nie powinien mieć miejsca, albowiem stanowi to dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne, gdyż oddziaływanie resocjalizacyjne związane z wykonywaniem kary przebiega niezależnie od tego, czy kary wykonywane są po kolei, czy w systemie kary łącznej.

Reasumując, skoro brak było podstaw do zastosowania w stosunku do skazanego dyrektywy pełnej absorpcji, a wymiarzenie kary łącznej przy wykorzystaniu zasady kumulacji przekraczałoby potrzeby w zakresie resocjalizacji skazanego, Sąd dokonując wymiaru kary łącznej w ramach wyroku łącznego zastosował dyrektywę absorpcji ze szczególnym uwzględnieniem przesłanek leżących u podstaw zastosowania metody absorpcji i za zbiegające się przestępstwa – co do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wymienionymi w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku łącznego, wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, co oznacza, że rozmiar kary pozostałej do odbycia został zredukowany znacznie, bo aż o 6 miesięcy na dwóch jedynie skazaniach podlegających łączeniu.

W oparciu o treść art. 577 Kpk, na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu, a także okresy odbytych już kar z którejkolwiek z połączonych wyroków, albowiem zgodnie z treścią art. 92 Kk wydaniu wyroku łącznego nie stoi

na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za zbiegające się przestępstwa zostały już w całości lub w części wykonane.

Zgodnie z treścią art. 90 § 1 Kk m.in. środki karne oraz dozór stosuje się, chociażby je orzeczono tylko co jednego ze zbiegających się przestępstw, dlatego też w oparciu o treść art. 576 § 1 Kpk a contrario zarządzone, iż pozostałe orzeczenia nie podlegające łączeniu zawarte w poszczególnych wyrokach, podlegać mają odrębnemu wykonaniu.

W oparciu o treść art. 572 Kpk zarządzone, że wyrok wymieniony wyżej w pkt 3 co do którego brak było przesłanki zbiegu przestępstw, podlegać będzie odrębnemu wykonaniu i postępowanie w tym zakresie umorzono.

Orzeczenie o kosztach postępowania, w tym o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, uzasadniała treść przywołanych w sentencji wyroku przepisów.

Mając na uwadze podniesione okoliczności faktyczne i powołane przepisy prawa materialnego i procesowego orzeczono,

jak w sentencji.